

MNENJE

Mnenje lahko izrazi vsak, ampak ni nujno, da se vsakega tudi upošteva. Dobro je, da upamo izraziti svoje mnenje in ga uskladiti z drugimi. Na svetu je veliko ljudi in zato si moramo izboriti svojo pravico, naša pravica pa mora biti taka, da z njo ne užalimo ali prizadenemo drugih. Otroci, ki šele odraščamo, marsikje ne znamo ali si ne upamo izraziti svojega mnenja.

Nekega dne, bil je lep sončen dan, sem se utrujen vrnil iz šole. Že na dvorišču sem zagledal očeta, ki je rekel, da sem prišel ravno pravi čas. Rekel mi je, naj grem takoj pisat nalogo, da bova lahko zvečer okoli hiše pokosila travo. Bil sem nesrečen, saj sem bil utrujen in moja glava je bila polna matematike in slovenščine. Potreboval bi malo sprostitev. Šel sem se preobleč, ves čas pa sem razmišljal, kako bi očku rekel, da bi travo raje kosil sedaj. Ko je prišel mimo mene oblečen za delo, sem se ojunačil. Rekel sem mu, da bi rajši to počel sedaj, zvečer pa delal domačo nalogo in se učil. Bil je čisto tiho. Rekel ni nič. Čez čas se je vrnil k meni in mi dal prav. Pokosila sva travo, ko se je začelo temniti in oblaki so zagrnili nebo. Padale so prve kaplje, ko sem se sproščen usedel za mizo k domačim nalogam.

Bil sem vesel, ker sem povedal svoje mnenje in še bolj, da ga je očka tudi upošteval. Upam, da se enako dogaja tudi drugim otrokom po svetu. Mnenja odraslih se veliko upošteva, rad pa bi, da bi se bolj upoštevala mnenja otrok.

Žiga Primožič, 5. b
OŠ Stražišče Kranj